Müslümanların beldelerinde yabancıları öldürmenin hükmü

حكم قتل الأجانب في بلاد المسلمين

[Türkçe - Turkish - تركي]

şeyh Muhammed Salih el-Muneccid

الشيخ محمد صالح المنجد

Terceme: IslamQa
koordinasyon: Sitesi Islamhouse

ترجمة: موقع الإسلام سؤال وجواب
تنسيق: موقع IslamHouse.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

Müslümanların beldelerinde yabancıları öldürmenin hükmü

Müslümanların beldelerinde meydana gelen olaylarda yabancıları öldürmek için hedef alan ve aynı zamanda Müslümanlardan da birkaçının ölümüne ve bazı binaların ve kurumların yıkılmasına sebeb olan eylemler için görüşünüz nedir? Bunu uygulayanların dediği gibi bu bir cihad mıdır?

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Birincisi:

İslam ülkelerinde meydana gelen bu olaylar söylediğin gibi yabancıları hedef alan eylemlerdir. Cihad değildir. Bilakis fesat ve ifsat, yıkım ve saptırma olarak tanımlanır. Bu onları işleyenlerin cehaletine ve taşkınlıklarına delalettir. Çünkü yabancılar İslam ülkelerinde güvende olması gerekir. Onlar oraya ancak izin alarak gelmişlerdir. Öldürmeyi bir tarafa bırakın da onları gasp etmek ve vurmak gibi saldırılar dahi caiz değildir. Kanları ve malları koruma altına alınmıştır. Onlara sataşan büyük bir tehlike içindedir. Buhari'nin (3166) hadiste rivayet ettiği gibi: Abdullah bin Amr(r.a.) dan Peygamber-sallallahu aleyhi ve selem-şöyle buyurdu: "Kim antlaşmalı birini kasıtlı olarak öldürürse cennet'in kokusunu alamaz. Onun kokusu kırk yıllık yolculuktan sonra kokusu alınır."

Bu durum güven altına alınan, antlaşma yapılan ve zimmîleri kapsamaktadır.

"Fethul-Bari" d e Hafız İbn-i Hacer-rahimehu Allah- şunu belirtir: bununla kast edilen: ister cizye antlaşması ile ister otorite tarafından imzalanan bir antlaşma veya bir Müslüman tarafından himaye edilsin Müslümanlarla antlaşma içerisinde olanları kapsar." Bitti.

Onun –rahimehu Allah- şu sözünde: "ev amanun min muslimin" bu emanın bir yönetici veya devlet tarafından olması şartı olmadığı fakihlerce bilindiğine işaret etmektedir. Bilakis bu halktan bir

Müslüman tarafından da verilmesi caizdir. Onlara işaret edilen bu yabancılar devletin kendilerine verdiği güvenle ve yine çoğu durumlarda Müslümanlardan birinin güvencesiyle Müslümanların beldelerine giriyorlar. Gerçekte bizimle savaş halinde olsalar bile onlara karışmak caiz olmaz.

Buhari (3171) ve Muslim(336) hadislerinde Ummü Hani Bintu Ebu Talib(r.a.) anlattı: Allah Resulüne –sallallahu aleyhi ve selem- Fetih yılı gittim. Onu banyo yapıyordu ve kızı Fatıma da onu perdeliyordu. Ona selam verdim. Sordu: Bu kim? dedim ki, ben Ebu Talib'in kızı Ummü Hani'yim. Ummü Hani hoş geldiniz. Yıkanması bitince bir tek giysiye dolanmış olarak sekiz rekât namaz kıldıktan sonra dedim ki: ey Allah'ın Peygamberi! Annemin oğlu benim himaye ettiğim Fulan bin Hubeyre diye bir adamı öldürdüğünü iddia ediyor bana. Allah Resulü –sallallahu aleyhi ve selem- şöyle buyurdu: senin himaye ettiğini biz de himaye etmişizdir ya Ummü Hani!"

İbn-i Qudame- Rahimehu Allah- şunu belirtti: "bizden bir erkek, bir kadın ve bir köle kim onlardan birini koruma altına almışsa onu korumak caizdir."

Bunun tümünde: savaş ehline verilen bir himaye onların öldürülmesini, mallarına ve ırzlarına saldırılmasını yasaklamıştır. Erkek veya kadın, hür veya köle olsun akil-baliğ olan her Müslüman için böyle bir seçimi vardır. İlim ehlinden çokları ve es-Sevri, el-Evzai, İshak ve İbn-il-Qasim böyle fetva vermişlerdir. Bitti. el-Muğni'nin (195/9)

İkincisi:

Eğer koruma altına alınan veya antlaşma yapılan kimse sözünde durmadı ise Müslümanlardan hiç birinin onu öldürmesi caiz olmaz. Bunun üzerine birçok fesat bina edilebilir. Peygamber-sallallahu aleyhi ve selem- münafıkların başı olan Abdullah bin Ubey bin Selul'ü, Muhammed ashabını öldürüyor denilmesi korkusundan öldürmesini erteledi. Müslümanlardan hiç biri mürted oldu veya himayesi ortadan katlı diye onları öldüremez. Az önce belirttiğimiz açıklama yeterlidir. Bu tutum İslam ailesini birçok bela ve

kötülüklerle karşı karşıya getirdi. Davet ve davetçilerin alanını sınırladı. İslam'ın ve ehlinin tablosunu karalamak için fesatçılar bunu nasıl kullandılar.

Üçüncüsü:

Masum Müslümanların ölümüne sebeb olmaya gelince, bu büyük bir günah ve azim bir cinayettir. Çünkü (dünyanın zevali bir Müslüman kişinin öldürülmesinden Allah için daha ehvendir.) Allah Peygamberi-sallallahu aleyhi ve selem-böyle buyurdu. Et-Tirmizi(1395)te, en-Nesai(3987)de, İbn-i Maceh(2619)da Abdullah bin Amr hadisini rivayet ettiler. Elbani ise Sahihut-Tirmizi'de bunun sahih olduğunu belirtti.

Kim de şehid olmak amacıyla intihar saldırısı düzenlediğini söylüyorsa bu sözü Kabul edilemez. Bu onların cehaletine ve zulmüne delildir. Kanı helal olan ve tek başına olan bir kâfirin öldürülmesini az önce belirttiğimiz kötülüklerden dolayı biz yasaklıyoruz. Kanı helal olmayan başka birini öldürmenin durumu nasıl olur?

Buradan da ortaya çıkan onların biri birine girmiş karanlıklarda olanların eylemi olduğudur. Bunun da kaynağı cehalet, acelecilik ve işlerimizi onlara bıraktığımız ve onlara sorduğumuz ilim ehline başvurmamalarıdır. İlim ehlinden sözleri sened olanlar bu tür eylemleri ve cinayetleri aslında haram veya onun üzerine kurulacak kötülük ve mefasid olmasından dolayı yasaklanmasına karar vermişlerdir.

Her kişi Allah'tan sakınmalıdır. Müslümanın zimmetinde olanı öldürmenin ve kanı haram olanı akıtmanın İslam ailesine getireceği kötülükten çokça sakınması gerekir.

Herkesi Allah sevdiği ve razı olduğu durumlara başarılı kılsın.

Allah her şeyi en iyi bilendir.